

Thematisch overleg verbinding ziekenhuis-ambulante zorg #3

18 deelnemers uit
de welzijns- en
gezondheidssector.

Zie presentatie
[hier](#).

Het thematisch overleg in de zorgzones
wordt georganiseerd om op de hoogte
te blijven van de laatste ontwikkelingen
en om kennis te delen, de behoeften
van de bevolking te monitoren, de
aanpassingen op het gebied van aanbod
en samenwerking te identificeren en
gezamenlijk uit te voeren acties voor te
stellen. Alle actoren uit de welzijns- en
gezondheidssector zijn welkom.

Na een presentatie over de
coördinatie van thuishulp en
-zorg, casemanagement en
de 'Protocol 3'-projecten die in
Brussel worden uitgevoerd door
Brusano en Alzheimer Belgique,
werden de deelnemers
gevraagd om hun professionele
netwerk in kaart te brengen en
hun praktijken te bespreken.

Monitoring van de behoeften van de bevolking

- Er blijven problemen bestaan in de manier waarop ziekenhuizen communiceren met patiënten en hun mantelzorgers. De informatie die wordt doorgegeven kan complex zijn en vereist vaak de tussenkomst van een relaisprofessional om begrip en continuïteit te garanderen.
- Weigering van hulp, onderbrekingen in de opvolging of het niet bieden van ondersteuning werpen praktische en ethische uitdagingen op.
- Het is belangrijk om rekening te houden met de factoren die leiden tot kwetsbaarheid (isolement, psychosociale kwetsbaarheid, vermogen om een netwerk in te schakelen), vooral wanneer mensen uit het ziekenhuis worden ontslagen, en niet alleen met de medische of administratieve complexiteit.
- Er is nog steeds onduidelijkheid over de rol van de vertrouwenspersoon en de gemachtigde, wat een directe impact heeft op de continuïteit van de begeleiding.
- Omdat er geen duidelijk contactpunt is, heeft het ziekenhuis vaak weinig informatie over het eigenlijke netwerk van de patiënt.

Bevindingen en aanpassingen van het aanbod

- Onvoldoende beveiliging van informatiestromen:
 - Bestaande tools (communicatieboekje, gele doos) voornamelijk op papier,
 - Moeilijk bij te werken,
 - Onzekerheid over het sturen van de juiste informatie naar de juiste persoon op het juiste moment.
- De familie wordt systematisch betrokken bij hulp- en zorgvragen, maar de begunstigde blijft het eerste aanspreekpunt.
- Er zijn een aantal wettelijke kaders en overeenkomsten die het mogelijk maken om samenwerkingsovereenkomsten te sluiten tussen bepaalde ziekenhuisdiensten en bepaalde ambulante diensten (rond diabetes, geriatrie en RVT's,

levenseinde). In praktische, functieoverschrijdende termen is er echter nog steeds weinig effectieve samenwerking, waarbij de betrokkenen een gebrek aan kennis over de ambulante sector noemen. De deelnemers merkten ook op dat, ondanks de impact op de continuïteit van de ondersteuning wanneer een persoon naar huis terugkeert, dat gebrek aan samenwerking met ambulante diensten het ziekenhuis er niet van weerhoudt om zijn activiteiten voort te zetten.

- Veelvuldig en soms automatisch doorschuiven van situaties aan maatschappelijk werkers in ziekenhuizen, zonder gedetailleerde analyse van specifieke behoeften.
- Interactie tussen de coördinatie en zelfstandigen is vaak moeilijk:
 - Overleg moeilijk te organiseren door tijdgebrek,
 - Gefragmenteerde feedback.
- Wanneer een situatie dreigt te verslechteren, kunnen de diensten voor coördinatie van thuishulp en -zorg een oogje in het zeil houden (ze blijven beschikbaar in het netwerk om de ondersteuning eventueel opnieuw op starten en nemen af en toe contact op om een stand van zaken te krijgen).

Gezamenlijk uit te voeren acties en vooruitzichten

Er zijn verschillende acties naar voren gekomen (waarvan de concrete invulling niet noodzakelijkerwijs binnen de opdracht van het ondersteuningsteam van de zorgzone valt):

- Versterken van gestructureerde processen om informatie door te geven, als aanvulling op bestaande papieren tools.
- De rollen en wettelijke kaders rond de vertrouwenspersoon en de gemachtigde verduidelijken.
- Het begrip kwetsbaarheid definiëren en systematisch het opsporen ervan integreren in de voorbereiding op ziekenhuisontslag.
- Het bevorderen van wederzijdse kennis tussen ziekenhuizen en ambulante zorg.
- Flexibeler overlegvormen ontwikkelen die verenigbaar zijn met de beperkingen van zelfstandigen.
- Professionals ondersteunen wanneer ze worden geconfronteerd met situaties waarin hulp wordt geweigerd of waarin ze hebben gefaald (door ruimtes te bieden voor reflectie en discussie tussen professionals).